

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 60Csp/18/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1319202399
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Nina Dubovská
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2020:1319202399.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave, v konaní pred sudkyňou Mgr. Ninou Dubovskou, v spore žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpeného: Advokátska kancelária JUDr. Peter Kováč, s.r.o., Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 36 857 033, proti žalovanému: Y. O., nar. XX.XX.XXXX, O. XXXX/XX, XXX XX O. - K. Q., o zaplatenie 574,70 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 159,98 eur s úrokom z omeškania vo výške 0,4 % ročne od 10.10.2016 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd žalobu vo zvyšku z a m i e t a.

III. Súd žalovanému nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 26.04.2019 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 574,70 eur spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,04% denne a úrokom z omeškania vo výške 0,4 % ročne zo sumy 574,70 eur od 09.10.2016 do zaplatenia tak, že tento úrok z omeškania a zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1.100 eur, a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1.100 eur, len 5 % ročný úrok z omeškania zo sumy 574,70 eur do zaplatenia, náhradu nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky vo výške 56,12 eur a ako aj náhradu trov konania.

2. Žalobu dôvodil tým, že dňa 14.04.2015 uzatvoril so žalovaným Zmluvu o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. XXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 1.110 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť spolu s úrokom spolu v 36 mesačných splátkach vo výške 39,27 eur, v termínoch splatnosti podľa splátkového kalendára dohodnutých v zmluve. Vzhľadom na to, že žalovaný bol v omeškani s úhradou splátky č. 14 o viac ako tri mesiace, došlo k uplatneniu tzv. sankcie straty výhody splátok dňa 09.10.2016. Celková suma dlhu žalovaného predstavuje nesplatenú súčet neuhradených splátok, ktoré boli zosplatené vo výške 574,70 eur (žalovaný uhradil len sumu 839,02 eur). Nakoľko sa žalovaný dostal do omeškania so splácaním jednotlivých splátok a následne aj celej zosplatennej sumy, žalobcovi vznikol ďalej nárok na zmluvné pokuty podľa článku 8 ods. 8.1 zmluvy vo výške 0,04 % denne zo sumy 574,70 eur od 09.10.2016 do zaplatenia. V súlade s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka si žalobca popri nároku na zmluvné pokuty zo sumy omeškaných splátok uplatňuje aj úrok z omeškania vo výške podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. tak, aby výška zmluvnej pokuty a úroku z omeškania neprevyšovala priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnenú podľa zákona č. 129/2010 Z.z. pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne trojnásobok úrokov z omeškania podľa nariadenia vlády č.

87/1995 Z.z. Žalobca si preto uplatňuje len časť zákonného úroku z omeškania vo výške 0,4 % ročne zo sumy nesplatených častí istiny úveru a úrokov. Výška úrokovej sadzby úroku z omeškania predstavuje rozdiel medzi sumou súčtu maximálnych prípustných sankcií podľa citovaného nariadenia vlády a sumou uplatňovaných zmluvných pokút. Vzhľadom na uvedené si žalobca uplatňuje úrok z omeškania 0,4 % ročne zo sumy 574,70 od 09.10.2016 do zaplatenia a pokiaľ úrok z omeškania a zmluvná pokuta za omeškanie žalovaného so splácaním úveru spolu dosiahnu sumu poskytnutého úveru 1.100 eur, žalobca si odo dňa nasledujúceho po dosiahnutí tejto sumy uplatňuje len 5,00 % ročný úrok z omeškania zo sumy 574,70 eur do zaplatenia. Žalobca zaslal žalovanému viacero písomných upomienok spolu s pokusom o zmier pred začatím súdneho konania. Žalovaný nereagoval na výzvy žalobcu, ako to vyplýva z Karty klienta - evidencie žalobcu o úhrade splátok. V nadväznosti na zaslanie Pokusu o zmier pred začatím súdneho konania svojím právnym zástupcom si žalobca uplatňuje voči žalovanému náhradu nákladov spočívajúcich v odmene za právnu službu poskytnutú v súvislosti s týmto písomným uplatnením nárokov voči žalovanému. Výška tejto náhrady zodpovedá sume tarifnej odmeny za jeden úkon právnej pomoci určenej podľa príslušných predpisov o odmenách a náhradách advokátov vo výške 45,82 eur a paušálnej náhrade advokátovi vo výške jedného režijného paušálu v sume 10,30 eur.

3. Súd vo veci vydal platobný rozkaz č.k. 60Csp/18/2019-38 zo dňa 09.07.2019, ktorý sa však nepodarilo žalovanému doručiť do vlastných rúk a preto ho súd uznesením č.k. 60Csp/18/2019-52 zo dňa 09.10.2019 podľa ust. § 266 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) zrušil.

4. Súd podľa ust. § 167 ods. 2 CSP uznesením č.k. 60Csp/18/2019-58 zo dňa 07.01.2020 vyzval žalovaného, aby sa v lehote 10 dní písomne vyjadril k žalobe, zároveň aby uviedol vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva. Žalovaný výzvu (uznesenie) prevzal dňa 15.01.2020, k žalobe sa nevyjadril, v konaní zostal nečinný.

5. Podľa ust. § 297 písm. b) CSP, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak (b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

6. Podľa ust. § 219 ods. 3 veta prvá CSP, vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

7. Na základe uvedeného súd konštatuje, že medzi žalobcom a žalovaným ide o spor spotrebiteľský. Na prejednanie veci samej súd nenariadil pojednávanie, pretože podľa § 297 písm. b) CSP, pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur. Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku bolo vyvesené na úradnej tabuli tunajšieho súdu a zverejnené na webovej stránke súdu dňa 09.03.2020 a rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 22.04.2020. Strany sa na verejné vyhlásenie rozsudku nedostavili.

8. Podľa ust. § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

9. Ustanovením § 185 CSP bol zavedený princíp formálnej pravdy, ktorou sa rozumie to, že súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z dôkazov, ktoré mu navrhli strany sporu. Proces dokazovania je teda v novej právnej úprave vybudovaný výlučne na princípe pojednacom, princípe kontradiktórnosti konania, ako aj koncentračnej zásade. Súd má obmedzenú dôkaznú iniciatívu a táto sa v novej právnej úprave presúva na procesné strany. Na základe uvedeného preto hodnotenie dôkazov zo strany súdu má oporu vo vykonanom dokazovaní a musí byť v súlade so zásadami formálnej logiky. Preto súd pri posudzovaní skutkových tvrdení strán postupuje v súlade s ustanoveniami o prostriedkoch procesnej obrany a útoku s poukazom na § 181 ods. 4 CSP a v tejto súvislosti sa dôsledne uplatňuje princíp zodpovednosti strany sporu za vlastnú procesnú aktivitu alebo pasivitu a za riadne plnenie si svojich povinností v súvislosti s vedením súdneho konania ako je zrejmé z § 150 ods. 1 CSP podľa ktorého platí, že strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu a rovnako s poukazom na § 151 a § 153 CSP.

10. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s predloženými listinami ako aj ostatným na vec sa vzťahujúcim spisovým materiálom, z ktorého dokazovania súd zistil nasledujúci skutkový stav veci:

11. Žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa 14.04.2015 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. XXXXXXXXXXXXX, ktorou sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému úver vo výške 1.100 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 36 mesačných splátkach (vrátane úrokov) vo výške 39,27 eur, pri ročnej úrokovej sadzbe vo výške 17,75 % ročne, s tým, že celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť, bola vo výške 1.524,72 eur. Poplatok za poskytnutie úveru bol dojednaný vo výške 111 eur a bol splatný v deň uzavretia zmluvy. Ročná percentuálna miera nákladov úveru bola uvedená jednak v časti 5. ako „predpokladaná RPMN za úver“ vo výške 27,01 % a v časti 6. ako „RPMN za úver“ vo výške 26,82%. Priemerná RPMN za úver bola uvedená vo výške 34,42 %. Podľa výpisu z účtu žalobcu, s uvedením platieb žalovaného bola žalovanému titulom úveru vyplatená suma 999 eur, pričom podľa nepopretého skutkového tvrdenia žalobcu zaplatil žalovaný z poskytnutého úveru celkom sumu 839,02 eur (13 splátok vo výške 64,54 eur).

12. Oznamením o zosplatnení zo dňa 29.08.2016 upozornil žalobca žalovaného na zosplatnenie úveru po uplynutí 15 dní od doručenia oznámenia, pričom podľa nepopretého skutkového tvrdenia žalobcu sa zosplatnenie považuje za doručené dňa 09.10.2016.

13. Súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci sa jedná o spotrebiteľský úver, na ktorý sa vzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka, ako aj zákona spotrebiteľských úveroch. Pri právnom posúdení veci súd aplikoval nasledovné zákonné ustanovenia právnych predpisov:

14. Podľa ust. § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „Občiansky zákonník“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

15. Podľa ust. § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ak aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

16. Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

17. Podľa ust. § 2 ods. 1. písm. a), b) a d) Zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, 5a)
b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom

18. Podľa ust. § 9 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

19. Podľa ust. § 9 ods. 2 písm. f), k) a l) Zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, ,

l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,,

20. Podľa ust. § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

21. Podľa ust. § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len ako „Občiansky zákonník“),

(1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

(2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

(3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

(4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa ust. § 53 ods. 1 až 3 a 5 Občianskeho zákonníka,

(1) Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

(2) Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

(3) Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

(5) Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

23. Podľa ust. § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka,

(1) Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

(2) V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

24. Podľa ust. § 44 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka,

(1) Zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

(2) Prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

25. Podľa ust. § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka,

(1) Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

(2) Podľa ust. § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

26. Podľa ust. § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

27. Podľa ust. § 544 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka,

(1) Ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

(2) Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

28. Podľa ust. § 37 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka,

(1) Právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

(2) Právny úkon, ktorého predmetom je plnenie nemožné, je neplatný.

29. Podľa ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

30. Napriek tomu, že úverová zmluva je absolútnym obchodno-závazkovým vzťahom v zmysle Obchodného zákonníka (ust. § 261 ods. 6 písm. d) a § 497 a nasl. Obchodného zákonníka), má charakter spotrebiteľskej zmluvy podľa ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. V danom prípade sa jedná o právny vzťah zmluvných strán na základe spotrebiteľskej zmluvy, pri uzatváraní ktorej bola žalovaná v postavení spotrebiteľa. Je zrejmé, že v danom prípade sa jedná o vopred pripravenú formulárovú (typovú) úverovú zmluvu (Zmluvu), ktorej obsah žalovaná nemal možnosť reálne ovplyvniť. Zmluva o spotrebiteľskom úvere je zmluvným typom s osobitnou právnou úpravou v zákone o spotrebiteľských úveroch, ktorý je k ustanoveniam Občianskeho zákonníka, s podrobnou úpravou spotrebiteľských zmlúv od 01.04.2004, predpisom *lex specialis*. Ani tento osobitný predpis neustanovuje spotrebiteľský úver ako jeden zmluvný typ, ale ho charakterizuje ako dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

31. Spotrebiteľské zmluvy majú občianskoprávny charakter, čo napokon možno vyvodiť aj z ich zaradenia do Občianskeho zákonníka. Akékoľvek pochybnosti v tomto smere zákonodarca odstránil zákonom č. 102/2014 Z. z., ktorý doplnil ust. § 52 ods. 2 o nasledovnú vetu: „Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva“. V tejto súvislosti možno poukázať na právny záver vyslovený v rozsudku Najvyššieho súdu SR 3Mcdo 12/2014 zo dňa 21.04.2015, podľa ktorého z hľadiska na absenciu prechodných ustanovení právneho predpisu, ktorého sú súčasťou, od účinnosti tohto právneho predpisu t.j. 01.05.2014 sa tieto novelizované ustanovenia vzťahujú aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom.

32. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba žalobcu na zaplatenie sumy 574,70 eur s príslušenstvom je dôvodná iba čiastočne.

33. Žalobca a žalovaný uzavreli zmluvu, ktorá má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ust. § 2 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch, na základe uzatvorenej zmluvy žalobca poskytol žalovanému spotrebiteľský úver a žalovaný sa zaviazal vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Nakoľko zmluva má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia ust. § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch, musí obsahovať náležitosti ustanovené Zákonom o spotrebiteľských úveroch pre takéto zmluvy podľa ust. § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy).

34. Posúdením zmluvy *ex offio* z hľadiska noriem na ochranu spotrebiteľa a Zákona o spotrebiteľských úveroch, súd zistil, že zmluva neobsahuje v rozpore s ust. § 9 ods. 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere ani termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

35. Jednou z obligatórných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je údaj o konečnej splatnosti úveru. Údaj o termíne konečnej splatnosti úveru má byť uvedený presne, a to uvedením konkrétneho dňa, mesiaca a roku, kedy spotrebiteľský úver nadobudne konečnú splatnosť. Účelom Zákona o spotrebiteľských úveroch a to je vyššie uvedených ustanovení je to, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný, v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Preto sa vyžaduje časová (dátumová) špecifikácia konečnej splatnosti úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov (obdobný názor je vyslovený v rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 19.9.2012, sp. zn. 17Co/151/2012). Význam uvedenej zmluvnej náležitosti súvisí aj s ďalšími nárokmi veriteľa vyplývajúcimi zo zmluvy o úvere. Súd pripomína, že v zmysle ustálenej súdnej praxe (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Obo 143/98, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 19.11.2013, sp. zn. 5Co/165/2013, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 30.05.2012, sp. zn. 1Co/30/2012, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.02.2014, sp. zn. 5Co/567/2013) veriteľovi prislúchajú zmluvné úroky ako odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov do splatnosti úveru, po jeho splatnosti má nárok na úrok z omeškania. Uvedený údaj preto slúži na rozlíšenie, dokedy je dlžník povinný platiť zmluvné úroky a odkedy úroky z omeškania. Doba trvania zmluvy nie je v zmluve uvedená vôbec a lehota splatnosti je určená iba určením počtu splátok (36), čo nemožno považovať za súladné s vyššie citovaným ustanovením.

36. Rovnako chýba v zmluve aj obsahová náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. l) Zákona o spotrebiteľských úveroch, a síce výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, keď termín splatnosti jednotlivých splátok nie je v zmluve vôbec uvedený.

37. Súd navyše dodáva, že ak sa aj údaje požadované v zmysle ust. § 9 Zákona o spotrebiteľských úveroch čiastočne uvádzajú v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 14.04.2015, uvedené nemožno považovať za splnenie povinnosti veriteľa uviesť náležitosti v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Oznámenie veriteľa totiž nie je súčasťou zmluvy, ide o jednostranný akt veriteľa, ktorý žalovaný ani preukázateľne neprevzal, resp. neprijal písomnou formou, a preto ho nemožno považovať za písomnou formou uzatvorenú zmluvu o spotrebiteľskom úvere.

38. Ďalej zmluva neobsahuje základnú obsahovú náležitosť v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch, a to údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, pretože táto je v časti 5. uvedená iba ako predpokladaná. Nedošlo pritom k prijatiu návrhu žalovaného na uzatvorenie zmluvy s týmto údajom o RPMN v zmysle ust. § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, keďže iná výška RPMN je uvedená v časti 6. - údaje o schválenom spotrebiteľskom úvere revolvingového typu. Uvedené schválenie však žalovaný neprijal písomnou formou, preto ho nemožno považovať za písomnou formou uzatvorenú zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Z uvedených dôvodov považoval súd údaj o RPMN za v zmluve neuvedený.

39. Absencia vyššie uvedených náležitostí má pritom v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch za následok, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Z uvedeného vyplýva, že žalobca ako veriteľ nemá nárok na zaplatenie úroku z úveru, poplatku za poskytnutie úveru, ani žiadnych iných poplatkov, ale len na vrátenie skutočne poskytnutej sumy úveru 999 eur po odrátaní plnenia zo strany žalovaného podľa nesporného tvrdenia žalobcu vo výške 839,02 eur (vyplývajúcej a uvedenej tiež v rozpise platieb žalovaného). Súd preto uznal za preukázaný len nárok žalobcu voči žalovanému na zaplatenie nevrátenej istiny úveru vo výške 159,98 eur (999 eur - 839,02 eur), na zaplatenie ktorej sumy súd zaviazal žalovaného (výrok č. I rozsudku) a vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú zamietol (výrok č. II rozsudku).

40. Súd zamietol žalobcu aj v časti uplatneného nároku na zmluvnú pokutu vo výške 0,04% denne z dlžnej sumy, a to rovnako s poukazom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, v dôsledku čoho nemohol žalobcovi vzniknúť nárok ani na túto zmluvnú pokutu, ktorá predstavuje dojednanie o osobitnej forme poplatku pre prípad omeškania žalovaného, ktorý nevyplýva priamo zo zákona. Navyiac posúdením zmluvnej pokuty má súd za to, že jej dojednanie v čl. 8 ods. 8.1 zmluvy je neplatné podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka pre jeho rozpor so zákonom, nakoľko obchádza ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktoré je kogentným ustanovením vymedzujúcim maximálnu výšku úroku z omeškania, ktorú si žalobca v súvislosti s omeškaním dlžníka môže uplatniť. V tejto súvislosti súdu poukazuje na

uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/58/1998zo dňa 27.10.1998, podľa ktorého „z povahy ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. vyplýva, že kogentne je stanovená iba horná hranica úrokov z omeškania, ktorej prekročenie nie je prípustné. Veriteľ peňažnej pohľadávky môže od dlžníka, ktorý je v omeškaní s plnením peňažného dlhu, uplatňovať úroky z omeškania aj v menšom rozsahu, než ustanovuje cit. právny predpis.“ Zmluvná pokuta uvedená v zmluve, vzhľadom na charakter a typ zmluvy ako formulárovej, ktorej obsah žalovaný nemohol ovplyvniť, nebola navyšiac so žalovaným ako spotrebiteľom individuálne dojednaná. Dojednanie o zmluvnej pokute preto súd v zmysle ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá je neplatná podľa ust. §53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Jej neprijateľnosť vyplýva zo skutočností, že spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa. K tomuto záveru dospel súd aj s ohľadom na skutočnosť, že predmetná zmluva obsahuje nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty jednostranne iba v neprospech žalovaného (spotrebiteľa) pre prípad porušenia jeho zmluvných povinností, pričom pre prípad porušenia zmluvných povinností zo strany dodávateľa neexistuje v zmluve žiadna sankcia v podobe zmluvnej pokuty v prospech spotrebiteľa. Spotrebiteľské zmluvy pritom nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, teda neprijateľné zmluvné podmienky, pod sankciou absolútnej neplatnosti. Súd preto žalobu v časti uplatnenej zmluvnej pokuty, z dôvodu neprijateľnosti zmluvnej podmienky, spôsobujúcej jej neplatnosť, ako aj z dôvodu bezpoplatkovosti úveru, zamietol (výrok č. II rozsudku).

41. V časti uplatneného úroku z omeškania 5% ročne z istiny, ktorý žalobca žiadal priznať po tom, čo by úrok z omeškania a zmluvná pokuta dosiahli sumu 1.100 eur, súd žalobe nevyhovel, pretože žalobcom požadované plnenie je vzhľadom na priemernú dĺžku života človeka plnením nemožným (ust. § 37 ods. 2 Občianskeho zákonníka), keďže takáto situácia by vzhľadom na priemernú dĺžku života človeka nemohla nastať, a preto súd v tejto časti žalobu zamietol (výrok č. II rozsudku).

42. Podľa ust. § 517 ods. 1, veta prvá Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

43. Podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

44. Podľa ust. § 3 nariadenia č. 87/1995 Z. z v znení účinnom po 01.02.2013, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

45. Keďže žalovaný peňažný záväzok včas a riadne nesplnil, vznikol žalobcovi nárok požadovať od žalovaného popri zaplatení istiny vo výške 159,98 eur aj úrok z omeškania. K zosplateniu úveru došlo dňa 09.10.2016. Žalovaný sa tak dostal do omeškania so zaplatením peňažného dlhu odo dňa nasledujúceho po zosplatení úveru, t.j. odo dňa 10.10.2016, kedy výška základnej úrokovej sadzby k uvedenému dňu bola 0,00%, žalobca by tak mal nárok na zákonný úrok z omeškania, ktorý predstavoval výšku 5% (5 + 0,00%), a to zo sumy 159,98 eur od 10.10.2016 do zaplatenia. Keďže si však žalobca uplatnil úrok z omeškania vo výške 0,4 % ročne od 09.10.2016, pričom súd nemôže prekročiť žalobný návrh, priznal mu úrok z omeškania v požadovanej, t.j. nižšej výške a odo dňa nasledujúceho po zosplatení úveru (odo dňa 10.10.2016 do zaplatenia).

46. Vo vzťahu k uplatnenému nároku žalobcu na náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 56,12 eur, ktoré spočívali v nákladoch na právne služby poskytnuté advokátom žalobcu žalobcovi ešte pred podaním samotnej žaloby, konkrétne za úkon právnej služby - Pokus o zmier zo dňa 12.10.2016 v sume 45,82 eur spolu s režijným paušálom v sume 10,30 eur, ktorý mal byť zo strany žalobcu zaslaný žalovanému. Ohľadne tejto časti uplatneného nároku má súd za to, že v konaní však nebolo žiadnym spôsobom dôkazne preukázané (nevyplyvalo to zo žiadneho predloženého dôkazu), že by žalobcovi predmetné náklady spojené s uplatnením pohľadávky v žalovanej sume vôbec vznikli a ak vznikli, že tieto advokátovi aj uhradil.

47. Občiansky zákonník za príslušenstvo pohľadávky považuje úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s uplatnením pohľadávky. Náklady spojené s uplatnením pohľadávky sú spravidla trovy vzniknuté v súvislosti s uplatnením pohľadávky, a to aj v predsúdnom štádiu. Ide o samostatný hmotnoprávny nárok, pri ktorom nestačí len preukázať jeho vznik, ale aj jeho dôvodnosť a účelnosť. Za takéto náklady možno považovať náklady spojené so zaobstaraním znaleckého posudku, cestovné náklady alebo akékoľvek iné náklady príčinne súvisiace s uplatnenou pohľadávkou, napríklad aj náklady spojené s úkonmi právnej služby advokáta žalobcu vykonané pred začatím súdneho konania tak, ako v tomto prípade. V takom prípade súd skúma, či advokát žalobcu úkon právnej služby vykonal, či ho vykonal pred začatím konania, či bol takýto úkon právnej služby dôvodný a účelný, a v neposlednom rade, či žalobca aj skutočne svojmu advokátovi za tento úkon právnej služby zaplatil. V tejto súvislosti súd poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 9. júna 2010, sp. zn. 3M Obdo 2/2010, podľa ktorého v prípade odmeny advokáta musí ísť o zaplatenú odmenu.

48. V danom prípade však žalobca žiadnymi dôkaznými prostriedkami nepreukázal, že by Pokus o zmier bol vôbec zasielaný (odoslaný alebo odosielaný) žalovanému a rovnako nepreukázal, že by náklady spojené s úkonom právnej služby jeho advokáta týkajúceho sa Pokusu o zmier svojmu advokátovi aj uhradil, čím nedošlo k naplneniu toho najhlavnejšieho predpokladu na priznanie takéhoto nároku. Okrem toho predmetný spor predstavoval tzv. typizovaný spor, čo malo vplyv aj na úroveň náročnosti jednotlivých úkonov právnej služby, kedy advokát žalobcu jednoduchým prepisovaným základných údajov v Pokuse o zmier alebo v žalobe, bol schopný takýchto úkonov právnej služby vykonať hromadne v desiatkach. Navyše v prípade uvedenej výzvy ide o výzvu, ktorá vo svojej podstate nemá charakter úkonu právnej služby, ale ide o výzvu na plnenie, ktorú si mohol žalobca vyhotoviť sám.

49. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, najmä s poukazom na nepreukázanie reálneho zaplatenia odmeny advokátovi žalobcu žalobcom v sume 56,12 eur, súd žalobu vo zvyšnej časti, t.j. v časti uplatneného nároku na náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v celkovej sume 56,12 eur, zamietol.

50. Zohľadňujúc všetko zhora uvedené, súd považoval žalobu za dôvodnú v časti o zaplatenie sumy 159,98 eur s úrokom z omeškania vo výške 0,4 % ročne od 10.10.2016 do zaplatenia, preto žalobe v tejto časti vyhovel (výrok č. I. rozsudku), a vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú zamietol (výrok č. II. rozsudku).

51. Súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nemusí dať absolútne vyčerpávajúcu odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia (ako to vyplýva aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo 158/2010 zo dňa 30. 11. 2011). Súd v tomto konaní vykonal všetky dôkazy navrhnuté stranami, žiadny návrh na doplnenie dokazovania nebol stranami uplatnený a ktoré dôkazy súd považoval za potrebné, tie v tomto písomnom vyhotovení rozsudku aj vyhodnotil.

52. Podľa ust. § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

53. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

54. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

55. Podľa ust. čl. 4 ods. 1 a 2 CSP

(1) Ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.

(2) Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej náuky a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

56. Podľa ust. čl. 17 CSP, súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prieťahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

57. Žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplata sumy vo výške 574,70 eur, súd mu priznal sumu vo výške 159,98 eur, pričom podľa ust. § 255 ods. 1 CSP by náhrada trov konania patrila úspešnejšiemu žalovanému, ktoré úspech (zamietnutá časť nároku vo výške 414,72 eur) predstavuje 72,16 %, zvyšok predstavuje úspech žalobcu vo výške 27,84 %. Nakoľko však žalovanému v konaní žiadne trovy nevznikli, súd mu náhradu trov konania nepriznal, pričom má za to, že v súlade s princípom rýchlosti a hospodárnosti konania podľa ust. čl. 17 CSP bolo v tomto prípade potrebné rozhodnúť o náhrade trov žalovaného uvedeným spôsobom za použitia ust. čl. 4 ods. 2 CSP (keď potrebného ustanovenia niet), t.j. za použitia princípu racionálneho zákonodarcu (výrok č. III. rozsudku).

58. Podľa ust. § 1 zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony (ďalej len „zákon č. 62/2020 Z. z.“), účinného dňom 27.03.2020, lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premičaniu alebo k zániku práva,

a) v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 30. apríla 2020 neplynú,

b) ktoré uplynuli po 12. marci 2020 do dňa účinnosti tohto zákona, sa neskončia skôr ako za 30 dní po nadobudnutí účinnosti tohto zákona.

59. Podľa ust. § 2 ods. 1 zákona č. 62/2020 Z. z., ustanovenie § 1 písm. a) platí rovnako aj pre lehoty ustanovené zákonom alebo určené súdom na vykonanie procesného úkonu v konaní pred súdom účastníkmi konania a stranami v konaní; v trestnom konaní to platí len o lehote na podanie opravného prostriedku pre obvineného, jeho obhajcu, poškodeného a zúčastnenú osobu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Bratislava III.

Súd poučuje strany, že lehota na podanie odvolania do 30.04.2020 neplynie /§ 1 a § 2 ods. 1 zákona č. 62/2020 Z. z./

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP - ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe /§ 125 ods. 1 CSP/.

Odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na odvolanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie odvolania nevyzýva /§ 125 ods. 2 CSP/.

Odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu, a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil /§ 125 ods. 3 CSP/.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie.